RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0123 van 7 september 2011 in de zaak 2010/0128/A/3/0113

In zake:	1. de heer
	2. mevrouw
	beiden wonende te

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de heer

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Yves LOIX

kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27

bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 4 januari 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 26 november 2009.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen het gedeelte van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laakdal van 20 augustus 2009 waarbij de stedenbouwkundige vergunning geweigerd wordt, ingewilligd. De deputatie heeft aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor het slopen van 2 woningen en het bouwen van 7 appartementen met 8 garages.

Het betreft een perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 5 mei 2010, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De heer die verschijnt als verzoekende partij voor zichzelf en als vertegenwoordiger van mevrouw, en advocaat Yves Loix die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer die die die woonplaats kiest bij advocaat Yves LOIX, met kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27, vraagt met een op 18 februari 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 25 februari 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 10 februari 2009 (datum van het volledigheidsbewijs) dient de tussenkomende partij, als zaakvoerder van het bouwbedrijf bvba bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laakdal een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het slopen van twee woningen en het bouwen van 7 appartementen en 8 garages".

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan 'Herentals-Mol', gelegen in woongebied. Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 27 februari 2009 tot en met 29 maart 2009, worden twee bezwaarschriften ingediend, waarvan één uitgaande van de huidige verzoekende partijen.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 20 februari 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De stedelijke brandweer brengt op 24 februari 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg brengt op 28 april 2009 een gunstig advies

Op 14 mei 2009 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laakdal het volgende gunstige standpunt in:

u

Enerzijds wordt er gevraagd dat de aangrenzende woning gelegen op de beveiligd te worden tijdens het slopen, dat de vrijgekomen blote muur wordt afgewerkt en de waterafvoer dient hersteld te worden.

De aangrenzende woning wordt beveiligd tijdens het slopen, de vrijgekomen blote muur wordt afgewerkt in één zelfde materiaal als de overige wachtgevels en de waterafvoer wordt hersteld.

Anderzijds wordt er opgemerkt dat de vroegere 'sentier' als toegangsweg naar de achterliggende garages fungeert en dat deze te smal is voor 2-richtingsverkeer. Welke voorrangsregeling geldt er? Ze zijn bovendien bezorgd over hun uitrit aangezien zij geen zicht hebben op eventueel aankomend verkeer.

Het bezwaar is niet meteen van stedenbouwkundige aard. Aangezien het in- en uitrijden vrij beperkt zal zijn wordt er niets ondernomen. Als blijkt dat er zich later toch problemen voordien, wordt de situatie opnieuw bekeken. Wat betreft hun persoonlijke inrit kan de eigenaar zelf indien nodig een bolspiegel plaatsen.

..."

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 15 juli 2009 een gunstig advies voor het slopen van de twee woningen en een ongunstig advies voor het bouwen van 7 appartementen en 8 garages:

"

De heropbouw van het gebouw blijft qua gabarit binnen de gangbare normen. Eén van de doelstellingen van het huidige stedenbouwkundige beleid is het voldoen aan kwalitatieve en kwantitatieve woningbehoefte zonder Vlaanderen te laten dichtslibben. Er wordt in eerste instantie verdichting van bebouwing in woon- en stadskernen vooropgesteld om aan deze behoefte te voldoen. Bij deze aanvraag wordt op een kleine oppervlakte zeven één kamer-appartementen voorzien. De deelgemeente Veerle is een landelijk dorp waar de woondruk met zeven één kamer-appartementen te hoog ligt. Dit weegt door op het perceel omdat er ook voldoende parkeerplaatsen voorzien dienen te worden. Hierdoor wordt er een stuk tuin weggenomen dat anders verdeeld kan worden onder de bewoners. Bovendien is er voor de garages en staanplaatsen achteraan geen duidelijkheid over de ontsluiting. De toestand, verhard of niet verhard, van de weg is niet gekend. Bij een ontsluiting achteraan het perceel dient voldoende informatie gevoegd te worden om dit te motiveren.

Het slopen kan gunstig beoordeeld worden en het inplanten van een meergezinswoning op zich ook maar niet met zeven appartementen. Het naastliggend perceel heeft ook appartementen het is niet de bedoeling om een straat in een landelijk dorp volledig te voorzien met appartementen. Er dient een balans gezocht te worden in dit project zodat er minder woongelegenheden en minder garages komen dat inpasbaar is in de omgeving. In eerste instantie moet op perceelsniveau gezocht worden naar een ruimtelijk evenwicht. Onbestaanbaarheid met de al dan niet voorziene verweving van functies kan eveneens worden veroorzaakt wegens het karakter van het gebied. Daarom moet ook worden uitgegaan van de specifieke kenmerken van de omgeving. Vanuit stedenbouwkundig standpunt dient te worden nagegaan of de ruimtelijke draagkracht van het betrokken

gebied niet wordt overschreden door het te realiseren project. Hierbij moet ook rekening worden gehouden met de woonkwaliteit- en genot van de omliggende percelen.

Er kan besloten worden dat de ruimtelijke draagkracht van het perceel verstoord zou worden door de oprichting van een meergezinswoning met zeven appartementen en 12 autostaanplaatsen en dat de oprichting ervan tot onverenigbare stedenbouwkundige situaties zou leiden.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laakdal weigert op 20 augustus 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij voor het bouwen van een meergezinswoning en het bouwen van acht garages en staanplaatsen. Er wordt wel een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning verleend voor het slopen van de twee woningen. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laakdal volgt hierbij het bindende advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van 15 juli 2009.

Tegen de weigeringsbeslissing tekent de tussenkomende partij op 29 september 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen.

Na de partijen te hebben gehoord op 24 november 2009, beslist de verwerende partij op 26 november 2009 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

"..

Het beoogde bouwprofiel en bouwvolume voldoet principieel aan het algemeen geldend profiel voor woningbouw in woongebied.

De gevels worden opgetrokken in roodbruine gevelsteen, het dak wordt bedekt met zwarte dakpannen. Het schrijnwerk wordt voorzien in lichtgrijs pvc. Deze materialen zijn aanvaardbaar vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening.

Elke woonentiteit beschikt over een privé-buitenruimte (terras of tuin). Om inkijk te vermijden op de terrassen/balkons dienen ondoorzichtige schermen geplaatst te worden tussen de balkons/terrassen.

..

Het betreft prefab-garages in gladde beton. Vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening kan deze materiaalkeuze niet aanvaard worden. Er dient dan ook opgelegd te worden dat de garages uitgevoerd moeten worden in hetzelfde materiaal als het hoofdgebouw, zijnde roodbruine gevelsteen. Verder is het schepencollege van oordeel dat er een groenscherm geplaatst moet worden tegen de zijgevel van de garage die grenst aan de tuin van de linkerbuur.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek wordt een bezorgdheid gemeld m.b.t. de zichtbaarheid van de uitrit. De zichtbaarheid van de bezwaarindiener kan volgens de gemeente verbeterd worden door een herorganisatie van zijn oprit (bolspiegel plaatsen en/of schutsels wegnemen).

De gecoro gaf gunstig advies, maar meldde dat de verkeerssituatie bekeken moet worden, gezien ook de Brouwerijstraat en de aanpalende nieuwe straten een belangrijke verkeersstroom betekenen. Het schepencollege meldt in haar advies dat het in- en uitrijden vrij beperkt zal zijn. Als blijkt dat er zich later toch problemen voorzien, wordt de situatie opnieuw bekeken.

De meergezinswoning voorziet in 7 één-slaapkamer-appartementen. Samen met de garages oordeelt de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar dat de woondruk te groot is . Dit standpunt kan niet bijgetreden worden. Het aangevraagde volume voldoet aan het algemeen aanvaard gabariet in woongebied, 7 woonentiteiten hebben voldoende licht en lucht en beschikken allen over een privé-buitenruimte, het perceel is voldoende diep zodat er voldoende tuin gevrijwaard wordt blijft van bebouwing.

. . .

- ... wordt ingewilligd en vergunning wordt verleend overeenkomstig de voorgebrachte plannen op voorwaarde dat:
- 1) voldaan wordt aan de voorwaarden zoals gemeld in het advies van het schepencollege van 14 mei 2009
  - Er dient minstens ene regenwaterput van 20.000 liter voorzien te worden.
  - Er dient een groenscherm geplaatst te worden tegen de zijgevel van de garage die grenst aan de tuin van de linker buur.
  - Alle wachtgevels worden afgewerkt en in één zelfde materiaal (hoofdgebouw alsook bijgebouwen).
  - De twee balkons aan de straatzijde worden gescheiden door een tussenwand.
  - De aangrenzende woning wordt beveiligd tijdens het slopen, de vrijgekomen blote muur wordt afgewerkt in één zelfde materiaal als de overige wachtgevels en de waterafvoer wordt hersteld.
  - Het advies van AWV wordt nagestreefd.
  - Het advies van de brandweer wordt strikt nageleefd.
- 2) voldaan wordt aan volgende bijkomende voorwaarden:
  - De garages dienen afgewerkt te worden in hetzelfde materiaal als de meergezinswoning.

. . .

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De verwerende en tussenkomende partij betwisten de tijdigheid van het beroep.

Met verwijzing naar het attest van aanplakking, waarin de bevoegde burgemeester attesteert dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laakdal de bestreden beslissing op 24 december 2009 heeft ontvangen en dat de bestreden beslissing op 5 januari 2010 werd aangeplakt, en naar de omstandigheid dat zij op 8 januari 2010 een afschrift van het inleidend verzoekschrift van de verzoekende partijen mocht ontvangen, meent de verwerende partij dat het inleidend verzoekschrift laattijdig werd ingediend.

De tussenkomende partij stelt dat de bestreden beslissing reeds op 5 december 2009 werd aangeplakt zodat de laatste nuttige dag om het voorliggende beroep in te dienen 4 januari 2010 was. Met verwijzing naar de beschikking van 25 februari 2010 over haar verzoek tot tussenkomst, waarin wordt vermeld dat het inleidend verzoekschrift werd ingediend op 4 januari 2010 en vervolgens op 8 januari 2010 werd geregistreerd, meent de tussenkomende partij dat het beroep laattijdig werd ingesteld aangezien het weinig waarschijnlijk is dat een aangetekende zending van 4 januari 2010 pas op 8 januari 2010 zou zijn ontvangen.

De verzoekende partijen reageren in hun wederantwoordnota door te stellen dat de bestreden beslissing pas op 5 januari 2010 werd aangeplakt zodat hun beroep tijdig werd ingesteld.

Beoordeling door de Raad

- 1. De verzoekende partijen zijn derde belanghebbenden voor wie de termijn om bij de Raad beroep aan te tekenen een aanvang neemt conform artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO. Uit het door de verwerende partij zelf neergelegde attest van aanplakking van 12 februari 2010 blijkt dat de bestreden beslissing op 24 december 2009 werd ontvangen door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laakdal en vervolgens op 5 januari 2010 werd aangeplakt. Het inleidend verzoekschrift werd ingesteld bij de Raad met een ter post aangetekende zending van 4 januari 2010.
- 2. Het is de Raad, gegeven voorgaande vaststellingen, dan ook geheel onduidelijk hoe de verwerende partij, op grond van het enkele feit dat zij op 8 januari 2010 conform artikel 4.8.16, §5 VCRO een afschrift van het inleidend verzoekschrift mocht ontvangen, tot het besluit komt dat het voorliggende beroep laattijdig is aangezien het voor de aanplakking werd ingediend.

De Raad wenst op te merken dat uit de tekst van artikel 4.8.16, §5 VCRO zelf blijkt dat de kennisgeving van het verzoekschrift aan de verweerder en aan de begunstigde van de vergunning door de verzoekende partij een louter informatieve waarde heeft zodat een schending van artikel 4.8.16, §5 VCRO niet kan leiden tot de onontvankelijkheid van de vordering.

Enkel de betekening van het verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1, tweede lid VCRO door de griffie van de Raad doet in hoofde van de verwerende partij met het oog op het indienen van de antwoordnota en het neerleggen van het administratief dossier enerzijds en in hoofde van eventuele belanghebbenden die in voorkomend geval in de hangende procedure wensen tussen

te komen anderzijds, dwingende termijnen ontstaan. In zoverre de verwerende partij pas op 8 januari 2010 een afschrift van het inleidend verzoekschrift zou hebben ontvangen, heeft zulks vanzelfsprekend geen enkele invloed op de tijdigheid van het voorliggende beroep.

3. De Raad is verder van oordeel dat de exceptie van de tussenkomende partij evenmin kan worden aangenomen. De tussenkomende partij voert aan dat de bestreden beslissing reeds op 5 december 2009 zou zijn aangeplakt. De tussenkomende partij legt hiervan evenwel geen enkel bewijs voor en tegelijk moet vastgesteld worden dat de verklaringen van de tussenkomende partij formeel worden tegengesproken door het attest van aanplakking van 12 februari 2010.

4.
De excepties van de verwerende partij en de tussenkomende partij kunnen niet worden aangenomen. Gegeven het door de bevoegde burgemeester uitgereikte attest van aanplakking van 12 februari 2010 dient de Raad vast te stellen dat het voorliggende beroep, ingesteld met een ter post aangetekende zending van 4 januari 2010, tijdig is.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij betwist het rechtens vereiste belang van de verzoekende partijen bij het voorliggende beroep aangezien zij niet, minstens niet concreet, zouden aantonen in welke mate zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen stellen in hun wederantwoordnota dat zij wel degelijk rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen zullen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbenden bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen <u>kunnen</u> ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zullen de verzoekende partijen het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen de verzoekende partijen dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De verzoekende partijen kunnen in het licht van het voorgaande dan ook niet bijgetreden worden wanneer zij kennelijk zonder meer lijken aan te nemen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat is gelegen naast of in de nabijheid van het project hen op zich het rechtens vereiste belang bij de huidige procedure kan verschaffen. De tekst van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO verzet zich hiertegen en laat de Raad evenmin toe enig belang in hoofde van de verzoekende partijen te vermoeden.

De verwerende partij kan evenwel niet gevolgd worden wanneer zij het belang van de verzoekende partijen betwist. De Raad stelt immers vast, en hiertoe kan de Raad uit de gegevens van het ganse verzoekschrift putten, dat de verzoekende partijen voldoende aannemelijk maken dat zij hinder of nadelen <u>kunnen</u> ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. De Raad weerhoudt de mogelijke verzwaring van de erfdienstbaarheid en het feit dat de huidige staat en ligging van de weg niet gegarandeerd kan worden als mogelijke hinder en nadelen. Er valt ook niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

De aangehaalde mogelijke hinder en nadelen volstaan dan ook om de verzoekende partijen het rechtens vereiste belang in het licht van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO bij het voorliggende beroep te verschaffen.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij stelt dat het verzoekschrift artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO schendt doordat de verzoekende partijen geen omschrijving geven van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, noch verduidelijken zij de wijze waarop dit zou geschonden zijn.

De verzoekende partijen betwisten als zou hun verzoekschrift artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO schenden. Zij menen dat hun verzoekschrift een duidelijke uiteenzetting zowel in feite als in rechte bevat.

Beoordeling door de Raad

Zoals hierna, in onderdeel VI van huidig arrest, zal blijken, hebben de verzoekende partijen wel degelijk middelen in de zin van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO opgeworpen. De verzoekende partijen roepen een schending van de bestaande erfdienstbaarheid en een schending van artikel 4.7.23, §4 VCRO in.

De exceptie kan dan ook niet aangenomen worden.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In een eerste middel stellen de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing onwettig is omdat zij in strijd zou zijn met een erfdienstbaarheid. Volgens de verzoekende partijen toont de eigendomsakte aan dat het recht van doorgang enkel voor de achterliggende en niet voor de aanliggende goederen langs de geldt. Vermelde wegenis moet bovendien in haar huidige ligging en staat bewaard blijven.

De verwerende partij antwoordt hierop door te stellen dat de weg een publiek karakter heeft en dat dan ook niet valt in te zien hoe de aanvrager verhinderd zou kunnen worden in het gebruik van deze bestaande voldoende uitgeruste weg.

De tussenkomende partij voegt hieraan dat het eerste middel van de verzoekende partijen een burgerlijke discussie betreft, waarvoor niet de Raad maar wel de burgerlijke rechtbanken bevoegd zijn. Volgens de tussenkomende partij, die hiertoe verwijst naar artikel 4.2.22 VCRO, kan de aangebrachte discussie niet leiden tot onwettigheid en dus evenmin tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

Samen met de tussenkomende partij dient de Raad vast te stellen dat het eerste middel een loutere betwisting omtrent burgerlijke rechten betreft, waarover de Raad zich, gelet op de artikelen 4.8.1 en 4.8.3 VCRO, niet vermag uit te spreken.

In zoverre artikel 4.2.22, §1 VCRO het zakelijk karakter van een stedenbouwkundige vergunning bevestigt en tegelijk benadrukt dat een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten, zal een eventuele verzwaring van de bestaande erfdienstbaarheid, dan wel een eventuele wijziging van de staat en de ligging van de betrokken weg, niet zozeer de wettigheid doch wel de potentiële uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing aantasten.

Of de uitvoering van de bestreden beslissing daadwerkelijk aanleiding zal geven tot een verzwaring van de bestaande erfdienstbaarheid, dan wel tot een wijziging van de staat en de ligging van de betrokken weg, is evenwel een discussie die zoals gezegd niet door de Raad kan beslecht worden.

Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In een tweede middel roepen de verzoekende partijen een schending van artikel 4.7.23, §4 VCRO in. De verzoekende partijen achten vermeld artikel geschonden aangezien de bestreden beslissing niet zou zijn aangeplakt binnen de voorziene termijn van tien dagen na ontvangst ervan door het college van burgemeester en schepenen.

De verwerende partij heeft niet geantwoord op dit middel.

De tussenkomende partij antwoordt hierop door te stellen dat de ingeroepen schending van artikel 4.7.23, §4 VCRO niet van die aard is om tot de onwettigheid van de bestreden beslissing te besluiten en bijgevolg niet tot de vernietiging kan leiden.

Beoordeling door de Raad

Een eventuele overschrijding van de termijn vervat in artikel 4.7.23, §4 VCRO, zoals dit gold op het ogenblik dat de bestreden beslissing diende aangeplakt te worden, wordt niet gesanctioneerd en kan op zich geenszins leiden tot de onwettigheid van de bestreden beslissing. De aanplakking van de bestreden beslissing heeft enkel tot doel de decretaal voorgeschreven ruchtbaarheid aan de bestreden beslissing te geven en is enkel relevant voor de berekening en het doen aanvangen

van de in artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO bedoelde termijn. De gebeurlijke schending van artikel 4.7.23, §4 VCRO of de gebrekkige aanplakking van de bestreden beslissing kan dan ook enkel aanleiding geven tot het niet of later aanvangen van de in artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO bedoelde termijn

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het beroep wordt ontvankelijk doch ongegrond verklaard.
- 2. De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 7 september 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW Filip VAN ACKER